

แบบฟอร์มเรื่องเล่า
การให้บริการสายด่วนสุขภาพจิต

ในคำคืนที่มีสายฝนโปรยปราย เวลาได้ล่วงเลยหลังเที่ยงคืนไปหลายชั่วโมงแล้ว เป็นช่วงเวลาทีหลาย ๆ คนซุกตัวอยู่ในผ้าห่มอันอบอุ่นและคงหลับกันอย่างมีความสุข ในขณะที่เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ที่ห้อง Hot line สายด่วนสุขภาพจิต ดังขึ้น ดิฉันซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการในคำคืนนี้รับสาย

ผู้ให้บริการ : “สวัสดีค่ะ บริการให้คำปรึกษากรมสุขภาพจิตค่ะ”

ผู้รับบริการ : “สวัสดีครับ...” ปลายสายตอบกลับด้วยน้ำเสียงที่สั่นเครือคล้ายคนคัดจมูก

.....เจียบ.....

ดิฉันทวนการให้บริการอีกครั้งหนึ่งว่า “บริการให้คำปรึกษากรมสุขภาพจิต ยินดีให้บริการค่ะ

ผู้รับบริการ : “เออ...กรมสุขภาพจิตให้บริการได้ทุกอย่าง ไซ้ไหมอะ”

ผู้ให้บริการ : “ค่ะ...” ดิฉันตอบรับเพื่อให้ผู้รับบริการมีความมั่นใจมากขึ้น

“ ยินดีให้บริการค่ะ รู้สึกไม่สบายใจอะไร สามารถระบายความในใจได้ค่ะ ทุกเรื่อง ที่เรา
รับฟัง จะเป็นความลับนะค่ะ ไม่ต้องกังวลค่ะ”

ผู้รับบริการได้สอบถามเรื่อง การมีประจำเดือน ประจำเดือนไม่มา การตั้งครรภ์เป็นอย่างไร จะรู้ได้อย่างไรว่า
ตั้งครรภ์ แล้วถ้าเพศสัมพันธ์ เพียงแค่ครั้งเดียวสามารถทำให้ตั้งครรภ์ได้หรือไม่ ดิฉันคาดเดาไปตามความรู้สึกแล
ะ
ประสบการณ์ คาดว่าผู้ชายคนนี้ คงถามเรื่องของแฟนหรือคนที่คบด้วย จึงอธิบายและให้ข้อมูลตามหลักการ

แต่เมื่อสอบถามและพูดคุยกันมากขึ้น ดิฉันก็ต้องตกใจเป็นอย่างมาก เพราะเธอบอกว่าตัวเองเป็นผู้หญิงที่
มีจิตใจเป็นชาย เสียงของเธอเหมือนผู้ชายมากจนดิฉันแยกไม่ออก เธอบอกว่าเธอทานฮอร์โมนเพศ ชายมาตั้งแต่อายุ
15 ปี ขณะนี้อายุ 19 ปีกำลังเข้าเรียนปี 1 ที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งที่กรุงเทพฯ เธอมีความรู้สึกว่ายากเป็นผู้ชาย
มาตั้งแต่เด็ก และพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองหลายอย่าง จนกระทั่งมีบุคลิก ท่าทาง รูปร่าง และน้ำ เสียงที่เหมือน
ผู้ชายในที่สุด เธอได้คบเป็นแฟนกับผู้หญิงวัยเดียวกันคนหนึ่ง เธอรู้สึกได้ว่าต่างคนต่างก็รักกัน จึงได้พักอาศัยอยู่หอพัก
เดียวกัน

เรื่องราวที่เธอได้เกริ่น และสอบถาม มานั้น หากใครได้รับฟัง คงมีความเข้าใจว่า แฟนของเธอหรือเขาคนนั้น
อาจจะกำลังตั้งครรภ์ หรือไม่ แต่คาดเดาผิดค่ะ คนที่กำลังอยู่ในภาวะตั้งครรภ์ไม่ใช่แฟนเธอค่ะ แต่.....เป็นตัวเธอเอง
.... และนี่จึงทำให้ดิฉันตกใจมากยิ่งขึ้นกว่าทราบว่าเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเป็ นชายเสียอีก จึงเกิดคำถามมากมายขึ้น
ภายในใจจิตใจ ในเมื่อเธอเองก็มีความต้องการอยากเป็นชายและมีจิตใจที่เป็นชายแล้วเหตุใดจึงเกิดเหตุการณ์แบบนี้
ขึ้นได้

เธออึ้งสักครู่หนึ่ง....และเล่าต่อไปว่า เธอเป็นคนต่างจังหวัด สอบติดที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ก่อนมา
เรียนที่กรุงเทพฯ เมื่อต้นปี ได้ไปสังสรรค์กับเพื่อนกลุ่มหนึ่งซึ่งโดยปกติแล้วเธอเองไม่ค่อยได้ไปสังสรรค์สักเท่าไร
แต่ครั้งนี้เธอคิดว่าเธอโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว จบมัยมปลายแล้ว “ไม่เป็นไรนา ” เพื่อน ๆ บอกเธอแบบนั้น คินนั้นด้วยความ
ความเมาจึงได้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นพี่คนหนึ่งซึ่ง เธอเองก็ไม่ได้สนิทสักเท่าไร หลังเกิดเหตุการณ์นั้นแล้ว เธอคิด
ว่ามันพลาดแล้ว ครั้งเดียวคงไม่เป็นไร แต่เมื่อมาเรียนที่กรุงเทพฯ 3 เดือน ประจำเดือนเธอไม่มา จึงลองไปซื้ออุปกรณ์
ตรวจครรภ์มาตรวจและพบว่าเธอตั้งครรภ์ ด้วยความไม่มั่นใจจึงไปตรวจที่คลี นิคแห่งหนึ่ง แพทย์แจ้งว่าตั้งครรภ์ได้
ประมาณ 15 สัปดาห์แล้ว

เธอพูดอย่างรู้สึกผิดว่า “ วันนั้นหนูไม่น่าไปงานปาร์ตี้เลย ถ้าไม่ไปคงไม่เป็นแบบนี้...”

จากคำสรรพนามที่เธอใช้แทนตัวเองว่า “ผม”หรือ”ครับ” ก็เปลี่ยนไป

“พี่ว่าหนูพลาดอย่างร้ายแรงเลยใช้ไหม...แยะใช้ไหมพี่” เธอพูดตอกย้ำตัวเองอีกครั้ง

ดิฉันรับฟังอย่างตั้งใจ ทุกคำพูดที่เธอพูด เธอพูดมาจากใจของเธอจริงๆ เธอไม่เหมือนเด็กที่รักสนุก เธอไม่ได้โทษคนอื่นไม่พาดพิงใคร

ดิฉันให้แนวคิดในการมองความผิดพลาดกับเธอว่า คนเราไม่มีใครสมบูรณ์แบบไปหมดทุกอย่าง ไม่มีใครทำถูกต้องทุกเรื่อง ทำดีไปเสียทุกขั้นตอน ทุกคนผิดพลาดกันได้ทั้งนั้น แม้จะด้วยความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม แต่อย่างไรก็ดีเรื่องราวมันก็เกิดขึ้นแล้ว มันอยู่ที่ว่าเราจะมองความผิดพลาดไปในทิศทางใด มองให้เป็นบทเรียนบทหนึ่งที่เราต้องเรียนและสอบให้ผ่านไปอย่างสำเร็จลุล่วง หรือมองว่ามันเป็นความโชคร้ายที่ผ่านเข้าและโทษตัวเอง ตั้งคำถามว่าทำไม เพราะอะไร ผลที่ตามมาคือเราก็จะเป็นทุกข์ และทำให้ไม่มีสติในการตัดสินใจและเรียนรู้กับข้อผิดพลาด และที่สำคัญจะยิ่งทำให้เราแก้ปัญหาผิดพลาดอีกครั้ง ที่ผ่านมาให้มันผ่านไป ถือว่าเป็นบทเรียนบทหนึ่งของชีวิต เดินหน้าต่อไป สิ่งที่เราควรทำตอนนี้ก็คือควรมองปัญหาอย่างมีสติ วิเคราะห์แนวทางแก้ปัญหาให้ได้ก่อน

เธอถามคำถามที่ยากที่สุดว่า “ พี่ว่าหนูควรทำอย่างไรอะ.... “

ดิฉันบอกตามตรงว่าดิฉันไม่สามารถบอกหรือชี้แนะให้แก่ปัญหาแนวไหน จึงถามถึงพ่อแม่ว่าอยู่ที่ไหน ท่านทราบหรือยัง เธอบอกว่าอยู่ต่างจังหวัด ไม่อยากให้ท่านและแฟนรู้

ดิฉันให้ข้อคิดในการตัดสินใจว่า การที่เธอจะแก้ปัญหาด้วยวิธีไหนนั้น ควรมีคนสนิทไว้คอยรับรู้ คอยปรึกษา และให้ความช่วยเหลือ ไม่ควรตัดสินใจทำบางอย่างด้วยตัวเองคนเดียว เพราะหากเกิดเหตุการณ์ที่ร้ายแรง ซึ่งอาจถึงแก่ชีวิต คนที่เสียใจมากที่สุดก็คือ พ่อแม่ และแฟนสาว การตัดสินใจควร อยู่ตามหลักของความเป็นจริง ปลอดภัย และไม่ควรเสี่ยงกับเรื่องใดๆ

ดิฉันชื่นชมในตัวเธอ ที่เธอพูดว่า สงสารเด็กในท้องที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลย อยากเก็บเด็กเอาไว้ พอคอดออกมาจะเอาไปยกให้คนที่ใจบุญที่เขายากมีลูก เธอไม่อยากทำร้ายเด็ก เธอพยายามมองหาวิธีแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อคนอื่นน้อยที่สุด ดิฉันมองเห็นความน่ารักของเธอ เธอไม่เหมือนเด็กที่คึกคะนอง ยอมรับความผิดพลาด และยังคงพยายามหาแนวทางแก้ไขปัญหาอีกด้วย

ก่อนจบการให้คำปรึกษา ดิฉันให้กำลังใจเธอ ขอให้ผ่านปัญหาไปได้ด้วยดี อย่าท้อแท้ ชื่นชมเธอที่ยังมีสติโทรมาปรึกษาปัญหา โดยที่ไม่รู้ว่ามในการแก้ปัญหา เธอบอกว่าเธอจะไม่ทำอะไรแย่ๆกับตัวเองแน่นอน และจะหาคนสนิทไว้คอยปรึกษาและช่วยเหลือ เธอขอบคุณที่ทำให้เธอมีแนวทาง ในการแก้ปัญหา และสบายใจขึ้นมาก โอกาสหน้าหากเธอเลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีใดแล้ว เธออยากโทรมาบอกให้ดิฉันทราบ และถามว่าดิฉันทำงานอีกเมื่อไหร่ ไร ชื่ออะไร ดิฉันจึงบอกไปตามตรงว่า ทางกรมสุขภาพจิตมีการหมุนเวียนบุคลากรในการให้คำปรึกษา และเป็นนโยบายที่ไม่สามารถบอกข้อมูลส่วนตัวได้ แต่หากมีความก้าวหน้าเรื่องของเธอ สามารถโทรมาพูดคุยกับผู้ให้คำปรึกษา ท่านอื่นได้เสมอและตลอดเวลา ...เธอบอกว่า....เข้าใจดี แต่ขอขอบคุณ กรมสุขภาพจิต ที่มีบริการ 1323 บริการแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนสามารถมีแนวทางในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดีถูกต้อง และไม่โดดเดี่ยวค่ะ

ชื่อผู้ส่ง นางสาว พิกุลทอง กัลยา พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ